

# עלי קולנה

## זבנג — UNDER PROTEST

ביום השלישי אחריהצהריים נכנס ארם קצת-מוזר לבית הפרק-ליט בתל-אביב, עלה לקומה השנייה, נכנס אחר פתוח שבו ישבו שישה אנשים, ופנה ישירות לחבריהכנסת הפרופסור דויד ליבאי. "אני מבקש ייעוץ, אמר, והתחיל לשטח באריכות את צרותיו. ליבאי ניסה להסביר לו שעליו לבוא ביום אחר, בשעות הברוקר, שהן גם שעות-הקבלה. "אנחנו ככלל יושבים פה בעניין אחר..." ניסה להיפטר ממנו ללא הצלחה. העניין האחר היה — ישיבה שלא מהמניין של ועדת החוקה-החוקומי-שפט כנסת-ישראל.



קולנה חושף-העדר ניצח!

אחר-כך, יש לנו שריתעשיה ומיסחר נחוש בחפוננו — אריאל שרון. זה החליט להראות את נחרצותו בנוגע לפיקוח על מחירים והענישת סוחרים-עבריינים. מה עשה? פנה לשרהמישפטים משה ניסים. ניסים פנה לאלי קולנה, היושב ראש הקודם של ועדת-החוקה (בכ- שנת הוקומה) וביקש טובה: "תכנס לי את הוועדה..." צריך להבדיר שמצבן של הוועדות משותק לחלוטין: עד לבחירתם של חברי הוועדות החדשים. פעלו לפי חות על פי החוק) הוועדות הקודמות. אחרי שנחרו חבריההוועדות, הן נותרו ללא יושבי-ראש. הסיבה — תסלחו לי שאני נשמעת כמו תקליט שבור — היא כמובן ועדת-הכלכלה של תפקיד הויד בה יש ריב. כלומר: נכון לשבוע זה, רק יושבי ראש הכנסת יכול היה לכנס ועדה כלשהי.

נחזו לקולנה. קולנה הוא בחור טוב: ניסים ביקש — אז הוא כינס... ולא סתם כינס, אלא בתל-אביב ועוד במישרי המיפלגה הליברלית! הוקיעהר הוא אחד החוקים הי רומניטיים בכנסת-ישראל. "מדוע שבינאו לישיבה? שאלתי את קולנה. "הרי אינך יושבי-ראש הוועדה, וזה ככלל לא סבבמכותך לכנסה; ועוד כהנני מיפלגתי" קולנה הסכים עימי שהפעם הוא כאמת הגיוס. "אכל תראי שיבואו" גיחה מתוך הליכון עם המצב. הוא צדק. לא לפני שקמה סערה-וואטא.

בבוקרו של היום השלישי, כשי שהה קולנה אצל יצחק מודעי בלישכתו. חיפש אחריו נואשות וישראראש הכנסת, שלמה הילל. 10.30 בדיוק התייצב קולנה לפני כבוד הויד: "באוו סמכות אתה מכנס לך ועדה?" התעניין הילל. קולנה הצטנע והסביר שכמ"מ למ"מ יור' ועדת-הכנסת, ערך מישאל טלפוני ביחד עם רוני מילוא בקרב חברי ועדת-הכנסת שהיו בארץ (כחצי

מהוועדה) והרוב הכריע בעד: "מה איכפת להם שאחרים יכבדו?" "אני רוצה שתתכנס בירושלים" התעקש הילל, "גם טדי (קולק?) רוצה..."

כמשך כל הדרך מירושלים לתל-אביב ניסו, קולנה ואנוכי, להביץ כיצד השתרכב "טדי" לעניין. אבל נמשך: קולנה הסביר שהוא יורד כמיוחד לשם הישיבה לתל-אביב, והוא בוודאי היה מעדיף לקנסה בירושלים, שם ממילא שהה. אולם זה מאוחר מדי להודיע לחבריההוועדה על שינוי המיקום. ובענין הבניין — הוא נכנע, והדיון הועבר לבית הפרקליט.

הילל מיהר לפגישה עם ראשי הממשלה, שימצעו סרס, ולכן קטע את הישיבה.

12.00: הודיע הילל לקולנה שהוא מאשר (באופן חד-פעמי) את קיום הישיבה המזוה הזאת בתל-אביב, "אנדר פרוטסט!" (תוך מחאה). "אנדר פרוטסט" היא נפתחה ב-15.00 בדיוק.

קעת נותרה בעייה שולית: מי ינהל את הישיבה? "אל תדאגו..." הרגיע אותי כביטחון קולנה. הויד המיועד של הוועדה. ובאמת, שבו וייס ורודי ליבאי (עבודה). שהגיעו ראשונים לדיון, המליצו שקולנה ינהלה, והוא נענה אחרי תחנונים והפצרות. כשהצטרפו שילנסקי ודן מרידור, הם כבר הועמדו לפני עובדת הויד הזמנית, דיברו, התוכחו, וכמובן החי-לטה — איז!

מדוע, אם כן, היה צורך כל-כך רחוף ככינס הוועדה? שאלתי. "ניסים ביקש..." הוכיר קולנה. מקורות במיפלגת-העבודה היו תמימי-דעים ששרון ביקש לארגן לעצמו יחסי-ציבור. צריך לציין שגם עליי החוק הקיים ניתן להביא עברייני-מחירים לדיון בתוך 48 שעות עד שבועיים.

"זבנג — וחוקקנו" הגדיר שבה וייס את הפארוזיה. שהתנהלה על חשבון כבודה של הכנסת. האפקט היה, כמו ברבים ממעללי שרון, בעיקר-הזבנג.

### אלי קולנה כינס את ועדת-החוקה ללא שום סמכות כי. משה ניסים ביקש טובה..."

### את מהלך ישיבתה המזוה של הוועדה קטע אורח. שנכנס לפתע אל החדר וביקש סיוע מישפטי.

### אישיות במיפלגה הליברלית תצא בימים הקרובים בזכות ליכוד הליכוד.

### ועכשיו: הער יצחק מודעי מחפש מוכיל (כן, מוכיל) לליברלים

### האשמות הדריות בין שרי הליברלים: מי מהם מרליף בקביעות להעולם הזה?

## מי המדליף השפל?

בליברלים מתעסקים מזה שבועיים כאינטנסיות חסרת-תקדים בשאלה שתקבע את עתיד האומה בקרוב: מי הרליף להעולם הזה (9.10.84) על קיום הארוחה הנשיאותית? ובכלל, מאין העולם הזה שולט בכל נכסי המיפלגה ואירועיה בחודשים האחרונים?

משה ניסים, שרהמישפטים. צילצל לחבריהכנסת אלי קולנה ששהה בספרד בעת קיום ישיבת הנשיאות, ודיווח לו ש.אברהם שריר צילצל לכתבת העולם הזה (אלי) מארצות-הברית: זה הוא שהודיע לה על קיום הנשיאות... ניסים רק התעלם משום-מה מהעובדה שהוא וחבריו לא הודיעו על קיום הנשיאות לשריר.

מקור השמועה שנפוצה בכראונה הפוליטית היא בשרהמרדעיהפיתוח. גרדעון סת, שהתוודה לפני חבריו לנשיאות, כיז מנה למנה, שנפגשתי איתה (איתי) בצהריים, והיא הקרה אותי מדוע לא הודענו לשריר. היא סיפרה ששריר כועס... בצהריים היא ידעה כבר את כל הפרטים" מיהר להוסיף. פז תיפול איזו אייבהנה.

אחרי הארוחה האשים פת את קולנה: "אתה הרלפת לה; ובכלל, מאיפה הגיעו להעולם הזה פתיקה-הצבעה האחרונה בדיון המרכז על שריהמיפלגה? קולנה לא איבד את עשתונותיו וענה: "מכיוון שהנושא כל-כך מעסיק אותך, ובכל פעם שאני צריך אותה אני מוצא אותה איתך — כנראה שאתה המרליף!"

גם בין השרים פת ושריר היו חילופי-דברים בלתי-ניעמים בנידון, שהוציאו את שריר משלוותו: לא די בזה שחבריו לא הודיעו לו, הם עוד מאשימים אותו בהרלפה!

קעת נולד סימן-שאלה חדש: מי הרליף לשריר? "אולי שרה (דרורן)? אבל היא לא היתה ברה, וגם לא ידעה..." אולי אלי (קולנס) גם הוא לא היה בארץ ולא ידע..." הורה בקול גורם ליברלי.

אז תודו שריר-אף האינפלציה, רוטציה וכל השאר — מעולם לא היה מצבנו שפיר יותר, אם-זה מה שמעסיק את שרינו.

## מוכיל לליברלים

במה רוצה שרה-האוצר, יצחק מודעי, בימים טרופים אלה? במוכיל לליברלים: לא, לא טעית: הנו"ן בהחלט במקומה, ולא מחליפה שום אות מטעמים פוריסטניים.

שמו של איתן רוזמן, מקורבו של גרדעון סת, הוזכר בהקשר זה, אך



מודעי ואם אכשל..."

מקבוצתו של השר אברהם שריר נמסר לי נחרצות, ש.לא יקום ולא יהיה!"

אם אתם חושבים שרק נושא המנכ"לות מטריד את שרה-האוצר, הזכב טועים לחלוטין: השבוע התכנס יצחק מודעי ש.חיבים לארגן מחדש את המיפלגה? דובר על כינוסים, ועידה אפשרית (לא התקיימה מאז 1981).

הועלה רעיון להרחיב את מרכז המיפלגה (המונה 230 חברים, נכון לעכשיו) ועוד חידושים כהנה וכהנה. "אם אצליח בתפקידי... אמר שרה-האוצר לחוגים ליברליים השבוע, נצטרך לתרגם זאת למיספר בוחריו, ולנסות להגדילם. אם אכשל... הוסיף ולא פירט. מקובליו הסבירו לי, לער" מת זאת, שבכל אחת מהאפשרויות צפויה הערכה מחדש על יחסי הלי-ברלים-החרות.

## זה אריק!

הוא תמיד במקור העניינים. כך, לפחות הוא מעיד על עצמו. הוא, הכוונה כמובן לאריאל שרון, שהסי-תער במרץ מפחיד על התעשייה והמיסחר בישראל ובסביבותיה. עכ" שיו הוא מטפל בגליל. שרון הגיע ברוב פעמיה ומישקל למיגדל-העמק, שאינה יורדת מכותרות הליכוד, בתור "ההישג של שלטון הליכוד בישי" ראל". ניסיתי לעמוד מקרוב על סוד קיסמו של שרון בעיני ההמונים. אותו סוד שהפכו למלך ישראל. או הוא באמת אכל כיד ממלך... פרו לכך, חייבים להורות שהוא לא נערך חוש-המומור. אחד מהדוברים (שהורר כבו מראשימועצת מקומיים ומכר בדים אחרים) הזכיר לו במיסגרת מסע הליקוקים המסיבי שנערך על הי בימה: "אני זוכר, אריק, מה הכטחת לנו עוד כשהיית שרי-ביטחון? זה היה ב'9 בנובמבר 1983. יצאתי מהמישקל שלך בהרגשה טובה, גם עזוקוף..."

"גם אני יצאתי משם יום אחרי כן עם גזוקוף..." הוכיר אריק נשכחות, לקול צחוקם הרועם של הנוכחים. כיום כבר מותר להתברר על כך. כל הדוברים בשיכחו של האורח (והיו רק כאלה) הבהירו שהוא "אוהב לבצע". "הייתי אצל אריק כשהיה שרה-קלאות", סיפר נרגשות אחד הדוברים, "לא היתה אדמה תוקלאית בנמצא. אריק שיה מפות ותוך ארבע לחשה לי אחת מהקהל בהתנגשות. נכון, זה בדיוק אריק, ביצועיסט, בתוך כמה שעות — מה זה שעות? דקות! — בזמן הרצאתו, שנמשכה דקות ספורות, הוברר למנוע על איזור הגליל שבמישרד התעשייה והמיסחר, מוני לרר, שהוא מסיים את תפקידו, ליתר דיוק, נודע לו מיהו מחליפו, והוא נאלץ להסיק מסקנות.

## במדינה

(המשך מעמוד 7)

דמת. ולתמוך בפעולות חשודות למען האוכלוסיה הערבית בישראל. בין השאר התחייבו הח"כים שלמה הילל, אהרון הראל ומשה שחל (כיום שר-האנרגיה והתשתית) לתמוך בהענקת מעמד של עיר לאום-אל-פחם, ולשקול הקמת אוניברסיטה ערבית בנצרת. הסכם כתוב וחתום זה הניע את מיעארי ופלד להצביע עבור הילל כיו"ר הי כנסת.

שקר פרוע. השבוע החזיר הילל לח"כי המתקדמת כגמולם. בישיבה עם הכתבים הפרלמנטריים, שעסקה בהגנת הרמקורטיה, תקף הילל את הי-הימה המתקדמת בחריפות חסרת-תקדים, האשים אותה בכך שהיא דרשה מיאסר ערפאת הכרה במעמדה, כי נציגת אש"ף בישראל". לשקר פרוע זה הולותה גם ההקבלה המעליכה ר-חסרת-השחר בין הרשימה המתק-דמת ובין סיעתו הנאצית של הרב מאיר כהנא.

בוגדנות זאת של הילל, זמן כה קצר אחרי מגעיו הלכניים עם פלד ומיעארי, היא כמעט חסרת-תקדים גם בג'נגל הפוליטי בישראל.

## השוואה משא התאומים

### קורבנות מנגלה אינם שותקים עוד

יוני, צביקה וגילי הם שלושה צעירי רים ירושלמיים, בעלי חברה לקידום מכירות ויחסי-ציבור. לאחרונה הם עסוקים מעל לראשם, בהתבררות, באירגון אני מאשים! — אירוע בינלאומי להנצחת תאומי-אישוויץ (ראה). הסינוטים חוזרים אליי כל לילה: עמוד 43 ואילך). מטרת האירוע: פירסום כפומבי של עדויות נגד הפשע הנאצי ככלל ונגד הפושע הנאצי, רופא-המוות יונף מנגלה, בפרט. עדויות וראיות. אחת מת-אומת-אישוויץ, קרובת-מישפחה של אחד מבעלי החברה, ביקשה להיעזר בשלושה באירגון הכינוס, שנערך במ-לון לרום בירושלים.

מסביר גילי אלרועי: אחרי התהודה הרבה שלה זכה הכינוס החלטנו לארגן אירוע בינלאומי, שיכלול גם צעדה של התאומים ויצאת מישלחת נוער ישראלית למחנות המוות.

לאירוע הבינלאומי גם הובטח כסיו בינלאומי: הטלוויזיה הבריטית מבקשת לעסוק בנושא במסגרת תוכנית היוקרה בפאנורמה; הטלוויזיה האמרי-קאית — בתוכנית הסופר-פופולארית 60 דקות.

תאומי-מנגלה רבים עדיין אינם מוכנים לשתף פעולה, ויש כאלה שאינם יודעים כלל על האירוע. לכן יצא יד ושם בקריאה למסירת עדויות וראיות נגד מנגלה, המסתתרת, ככל הידוע, בפאראגוואי הדרום-אמריקאית. שמועה אחרת גורסת, כי הוא הסתגן לארצות-הברית בשם ברזי.

הוקמה גם מועצה ציבורית, המב-טיחה לעשות סידורים שיאפשרו מתן עדות על ללא חשיפה פומבית ותוך שמירת הסודיות הנדרשת, לכל מי שחפץ בכך.

בשורות ובעיות. כתב נשיא המדינה, חיים הרצוג, אל הוועדה המארגנת: "חבל שלא ניתן להביא את האיש (מנגלה) אל כסהמישפט ממש. אולם גם השמעת עדויות בפומבי יש בה כרי לתת כישוי לאמת הנראה, למען ישמע העולם ויידע הרור הצ-עיר"

מישרת ישראל איננה בטוחה שאי-אפשר להביא את מנגלה אל כסהמישפט. היא אוספת גובה עדויות לזהות תמונות.

המעוניינים להעיד, או לתרום לקופה הריקה של הגוף המארגן, יפנו לתמיד, רחוב שטראוס 16, ירושלים. מיקוד 95142, טלפון 244940 (02).